

UGOVOR
IZMEĐU
ČEŠKE REPUBLIKE
I
BOSNE I HERCEGOVINE
O SOCIJALNOM OSIGURANJU

Češka Republika

i

Bosna i Hercegovina (u dalnjem tekstu „države ugovornice“),
s željom da urede međusobne odnose u području socijalnog osiguranja,
dogovorile su se sljedeće:

DIO I
OPĆE ODREDBE

Članak 1.
Definicije pojmljova

(1) U ovom Ugovoru sljedeći pojmovi znače:

1. "*pravni propisi*"

zakoni, podzakonski akti i drugi opći akti, koji se odnose na područja socijalnog osiguranja iz članka 2. ovog Ugovora;

2. "*nadležno tijelo*"

Ministarstvo, ili drugo odgovarajuće tijelo nadležno za pravne propise iz članka 2. ovog Ugovora;

3. "*nositelj*"

institucija nadležna za sprovođenje pravnih propisa iz članka 2. ovog Ugovora;

4. "*nadležni nositelj*"

institucija na čiji teret padaju davanja, odnosno obveze;

5. "*osiguranik*"

osoba koja je osigurana ili je bila osigurana prema pravnim propisima iz članka 2. ovog Ugovora;

6. "*prebivalište*"

- a) u Bosni i Hercegovini - mjesto stalnog boravka,
- b) u Češkoj Republici - stalno ili uobičajeno mjesto boravka;

7. "*boravište*"

mjesto privremenog boravka;

8. "*član obitelji*"

osobu određenu kao takvu prema pravnim propisima države ugovornice na čiji će teret biti pružena davanja; ako ovo zakonodavstvo ne razlikuje članove obitelji i ostale osobe, supružnik, maloljetna djeca, uzdržavana djeca koja su punoljetna smatraju se članovima obitelji;

9. "*razdoblje osiguranja*"

razdoblja plaćenog doprinosa u sustavu socijalnog osiguranja i razdoblja koja su izjednačena s razdobljima osiguranja prema pravnim propisima država ugovornica;

10. "*davanje*"

davanje u naravi i novčano davanje;

11. "*davanje u naravi*"

zdravstvene usluge i druga davanja, osim novčanih;

12. "*novčano davanje*"

sva novčana davanja, uključujući sve njihove djelove te sva povećanja, dodatke, izravnjanja i doplatke kao i sve jednokratne isplate.

(2) U ovom Ugovoru ostali pojmovi imaju značenje koje im pripada prema pravnim propisima država ugovornica.

Članak 2.
Pravni propisi na koje se Ugovor odnosi

(1) Ovaj Ugovor se odnosi na pravne propise država ugovornica o:

- 1) davanjima za bolest i majčinstvo,
- 2) davanjima za invalidnost,
- 3) davanjima u starosti,
- 4) davanjima nadživjelima,
- 5) davanjima pri nesrećama na radu i profesionalnim bolestima,
- 6) davanjima za nezaposlenost,
- 7) dodatak za djecu.

(2) Ovaj se Ugovor također odnosi na pravne propise kojima se mjenaju ili dopunjaju postojeći pravni propisi iz stavka (1) ovog članka, a ne odnosi se na pravne propise kojima se uvodi nova grana socijalnog osiguranja, osim ako se o tomu postigne dogovor između nadležnih tijela.

Članak 3.
Osobe na koje se Ugovor primjenjuje

Ovaj Ugovor se odnosi na:

- a) osobe, koje podliježu ili su podlijegale pravnim propisima jedne ili obiju država ugovornica i članove njihovih obitelji;
- b) na druge osobe, ako njihova prava proizilaze od prava osoba iz odredbe pod a).

Članak 4.
Jednaka primjena

Ne određuje li ovaj Ugovor drukčije, pri primjeni pravnih propisa države ugovornice, osobe na koje se ovaj Ugovor odnosi izjednačene su s njezinim državljanima.

Članak 5.
Jednako tretiranje činjenica

Ne određuje li ovaj Ugovor drukčije tada, ako je prema pravnim propisima jedne države ugovornice pravna primjena uvjetovana postojanjem nekih činjenica ili događaja, ta država ugovornica uzima u obzir identične činjenice ili događaje koji su nastali u drugoj državi ugovornici, kao da je do njih došlo na teritoriju prve države ugovornice.

Članak 6.
Zbrajanje razdoblja osiguranja

Ako je, prema pravnim propisima jedne države ugovornice stjecanje, očuvanje ili ponovno priznavanje prava uvjetovano postojanjem ili ostvarivanjem određenih razdoblja osiguranja, nadležna institucija države ugovornice će uzeti u obzir, ako je to neophodno i postojanje razdoblja ili stjecanje razdoblja odgovarajućeg osiguranja prema pravnim propisima druge države ugovornice kao da se radi o osiguranju prema njegovim pravnim propisima, pod uvjetom da se razdoblja ne preklapaju.

Članak 7. **Izjednačenost teritorija - pravo na davanja i isplata davanja**

(1) Ako ovaj Ugovor ne određuje drugačije prava na novčana davanja, ne mogu se odbiti, umanjiti, mijenjati, oduzeti ili obustaviti samo zbog toga što korisnik ima prebivalište na teritoriju druge države ugovornice.

(2) Stavak (1) ovog članka se ne primjenjuje na davanja za nezaposlenost i:

a) u Bosni i Hercegovini: najniže mirovine, novčane naknade za tuđu njegu i pomoć, naknadu za tjelesno oštećenje i sva druga davanja koja se ostvaruju ovisno od imovinskog cenzusa;

b) u Češkoj Republici: ostvarivanje prava na invalidsku mirovinu osobama koje, zbog invalidnosti nastale prije navršenja 18. godine života, nisu ispunile potrebne uvjete imovinskoga staža.

(3) Državljanima druge države ugovornice s prebivalištem na teritoriju treće države novčana davanja se isplaćuju pod istim uvjetima kao i svojim državljanima.

DIO II **PRIMJENA PRAVNIH PROPISA**

Članak 8. **Opća odredba**

Obveza osiguranja određuje se prema pravnim propisima one države ugovornice na čijem teritoriju osoba obavlja posao, ako odredbama čl. 9. i 10. ovog Ugovora nije drugačije određeno.

Članak 9. **Posebne odredbe**

(1) Ako poslodavac, sa sjedištem na području jedne države ugovornice, pošalje zaposlenika na područje druge države ugovornice, na njega se, sve dok ne istekne 24 mjeseca od trenutka upućivanja, primjenjuju pravni propisi prve države ugovornice kao da je još zaposlen na njezinom području.

(2) Osoba koja redovito vrši samostalno djelatnost na teritoriju jedne države ugovornice, a koja privremeno vrši svoju samostalnu djelatnost u drugoj državi ugovornici, i dalje podliježe pravnim propisima prve države ugovornice sve dok ne istekne 24 mjeseca.

(3) Ako zaposlenika zrakoplovnog, željezničkog, cestovnog ili riječnog prometnog poduzeća, koje se bavi međunarodnim prometom na području objiju država ugovornica, poslodavac, kojem je sjedište na području jedne države ugovornice, uputi na područje druge države ugovornice, na njega se primjenjuju pravni propisi prve države ugovornice kao da je još zaposlen na njezinom području.

(4) Za zaposlenika, upućenog na područje druge države ugovornice u smislu stavka (1) i (3) ne smatra se zaposlenik koji ima prebivalište na području druge države ugovornice. To ne vrijedi ako zaposlenik ima u ugovoru navedeno mjesto obavljanja poslova na području prve države ugovornice.

(5) Zaposlenici u državnim i javnim službama kao i osobe koje su s njima izjednačene, a izaslane su iz jedne države ugovornice u drugu državu ugovornicu, podliježu pravnim propisima države ugovornice koja ih je poslala.

(6) Na članove posade pomorskog broda, kao i za ostalo osoblje zaposleno na brodu - ali ne privremeno - primjenjuju se pravni propisi države ugovornice pod čijom stijegom brod plovi.

Članak 10. Diplomatska i konzularna predstavnštva

(1) Na službenike u diplomatskim i konzularnim predstavnštva i sa njima izjednačene osobe primjenjuju se pravni propisi države ugovornice koja ih je uputila.

(2) Na zaposlene u diplomatskim i konzularnim predstavnštva koji nisu službenici ili sa njima izjednačena osobe, kao i na zaposlene kao privatna kućna posluga kod službenika ovih predstavnštava, upućene na teritoriju druge države ugovornice primjenjuju se pravni propisi države ugovornice iz koje su upućeni.

(3) Na zaposlene iz stavka (2) ovog članka koji nisu upućeni, primjenjuju se pravni propisi države ugovornice na čijem su teritoriju zaposleni. Zaposleni koji su državljeni druge države ugovornice, mogu se, u roku od tri mjeseca od dana zaposlenja, opredijeliti za primjenu pravnih propisa druge države ugovornice.

Članak 11. Izuzeci

Na zajednički zahtjev zaposlenog i njegovog poslodavca ili na zahtjev osobe koja obavlja samostalnu djelatnost nadležna tijela dvije države ugovornice, odnosno subjekti koje oni ovlaže, mogu sporazumno dogovoriti izuzetke od čl. 8. do 10. ovog Ugovora pri čemu moraju uzeti u obzir vrstu i okolnosti zaposlenja.

DIO III POSEBNE ODREDBE

POGLAVLJE 1. Bolest i majčinstvo

Članak 12. Davanje u naravi

(1) Osoba koja ima pravo na davanje u naravi prema pravnim propisima jedne države ugovornice i čije stanje za vrijeme boravka na teritoriju druge države ugovornice zahtjeva žurno pružanje neophodnih davanja, ima pravo na davanje u naravi od strane nositelja njegovog boravišta, a na teret nadležnog nositelja.

(2) Nadležna tijela dvije države ugovornice će, posebnim sporazumom, bliže utvrditi pojam žurnog pružanja neophodnih usluga iz stavka (1) ovog članka.

(3) Osoba koja ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje u naravi prema pravnim propisima jedne države ugovornice i koja je od nadležnog nositelja dobila odobrenje da se može uputiti na područje druge države ugovornice radi liječenja koje zahtjeva njegovo zdravstveno stanje, ima pravo na davanje u naravi na teret nadležnog nositelja od nositelja druge države ugovornice prema pravnim propisima koji važe za tog nositelja kao da je ta osoba kod njega osigurana.

(4) Uz prethodnu suglasnost nadležnog nositelja osobi iz stavka (1) ovog članka mogu biti pružene, na teritoriju druge države ugovornice, zdravstvene usluge i u većem obujmu kao i prijevoz na teritoriju prve države ugovornice. Prethodna suglasnost nije potrebna kada je pružanje tih davanja neodložno, jer bi u protivnom bili ozbiljno ugroženi život ili zdravlje ove osobe.

Članak 13.
Novčana davanja

(1) U slučajevima iz članka 12. ovog Ugovora novčana davanja odobrava nadležni nositelj prema pravnim propisima koje on primjenjuje.

(2) Ako prema pravnim propisima jedne države ugovornice iznos novčanih davanja ovisi od broja članova obitelji, nadležni nositelj uzima u obzir i članove obitelji koji imaju prebivalište na teritoriju druge države ugovornice.

Članak 14.
Korisnici mirovine

(1) Na korisnika mirovine, ostvarene prema pravnim propisima obje države ugovornice, primjenjuju se isključivo pravni propisi o zdravstvenom osiguranju one države ugovornice na čijem teritoriju korisnik mirovine ima prebivalište.

(2) Prilikom korištenja zdravstvene zaštite na korisnika mirovine ostvarene prema pravnim propisima samo jedne države ugovornice, koji ima prebivalište na teritoriju druge države ugovornice, primjenjuju se pravni propisi te države ugovornice, kao da je pravo na mirovinu ostvareno prema njenim pravnim propisima, a na teret nadležnog nositelja države ugovornice prema čijim pravnim propisima je ostvareno pravo na mirovinu i čiji je korisnik mirovine osiguranik.

(3) Korisnik mirovine iz stavka (2) ovog članka čije stanje, za vrijeme boravka na teritoriju države ugovornice prema čijim pravnim propisima je ostvareno pravo na mirovinu, zahtjeva žurno pružanje zdravstvenih usluga ima pravo na te usluge prema pravnim propisima i na teret nositelja te države ugovornice.

Članak 15.
Nositelji prema prebivalištu ili boravištu osoba

U slučaju iz članka 12. i članka 14. stavak (2) ovog Ugovora davanja odobrava:

- a) u Bosni i Hercegovini:
 - u Republici Srpskoj: organizacijska jedinica Fonda zdravstvenog osiguranja Republike Srpske,
 - u Federaciji Bosne i Hercegovine: organizacijska jedinica nadležnog nositelja zdravstvenog osiguranja,
 - u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine: Fond zdravstvenog osiguranja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine;
- b) u Češkoj Republici - jedan od zavoda za zdravstveno osiguranje.

Članak 16.
Naknada troškova

(1) Nadležni nositelj nadoknađuje troškove nositelju koji je, sukladno članku 12. i članku 14. stavak (2) ovog Ugovora, pružio davanje izuzev administrativnih troškova.

(2) Obračun troškova iz stavka (1) ovog članka vrši se po cijenama propisanim za osiguranike nositelja koji je pružio davanja.

(3) Tijela za vezu dviju država ugovornica mogu dogоворити да за sve slučajeve ili za određene skupine slučajeva umjesto pojedinačnog obračuna troškova uvedu paušalna plaćanja.

POGLAVLJE 2.
Invalidske, starosne mirovine, mirovine za nadživjele osobe

Članak 17.
Zbrajanje mirovinskog staža

(1) Pri primjeni članka 6. ovog Ugovora nadležna institucija države ugovornice, također će uzeti u obzir razdoblja osiguranja stečena prema pravnim propisima treće države, sa kojim je ta država ugovornica vezana međunarodnim pravnim propisima o socijalnom osiguranju koji sadrži odredbe o zbrajanja razdoblja osiguranja. U smislu prethodne rečenice bosanskohercegovački nositelj će zbrajati staž iz treće države ako je to neophodno.

(2) Ako je, prema pravnim propisima jedne države ugovornice, pravo na određeno davanje uvjetovano navršenjem staža u određenom zanimanju, odnosno poslu ili u zanimanju za koje postoji poseban sustav, nositelj te države ugovornice uzima u obzir i mirovinski staž koji je, prema pravnim propisima druge države ugovornice, navršen u istom zanimanju, odnosno poslu ili u odgovarajućem sustavu.

Članak 18.
Mirovinski staž kraći od jedne godine

(1) Ako je ukupan mirovinski staž, koji se prema pravnim propisima jedne države ugovornice uzima u obzir za obračunavanje davanja kraći od 12 mjeseci, ne odobrava se pravo na davanje, izuzev u slučaju kada, prema tim pravnim propisima, postoji pravo na davanje samo na temelju tog mirovinskog staža.

(2) Mirovinski staž iz stavka (1) ovog članka na temelju koga nositelj jedne države ugovornice ne odobrava davanje, uzima u obzir nositelj druge države ugovornice za stjecanje, očuvanje i ponovno priznavanje prava na davanje, kao i određivanje njegove visine, kao da je taj staž navršen prema njegovim pravnim propisima.

Članak 19.
Utvrđivanje novčanog davanja

(1) Ako prema pravnim propisima jedne države ugovornice postoji pravo na davanje i bez uzimanja u obzir mirovinskog staža navršenog prema pravnim propisima druge države ugovornice, nadležni nositelj te države ugovornice utvrđuje davanje isključivo na temelju

mirovinskog staža koji se uzima u obzir prema tim pravnim propisima. Institucija Češke Republike utvrđuje visinu davanja kako je određeno u stavku (2) ovog članka.

(2) Ako prema pravnim propisima jedne države ugovornice postoji pravo na davanje samo sa uzimanjem u obzir i mirovinskog staža navršenog prema pravnim propisima druge države ugovornice, eventualno i treće države u smislu članka 17. ovog Ugovora, nadležni nositelj te države ugovornice utvrđuje davanje na taj način što:

1. prvo, obračunava teoretski iznos davanja, koji bi pripadao u slučaju kada bi sva razdoblja osiguranja bila navršena prema važećim pravnim propisima, a najviše do pune visine davanja, i poslije toga

2. na temelju tako obračunatog teoretskog iznosa, utvrđuje stvarni iznos davanja srazmjeran odnosu između mirovinskog staža navršenog isključivo po njegovim pravnim propisima i ukupnog mirovinskog staža.

(3) Da bi se utvrdio temelj za obračun davanja nadležna institucija mora uzeti u obzir samo prihode ostvarene tijekom razdoblja osiguranja navršenog prema važećim pravnim propisima.

Institucija Češke Republike će te prihode popisane i sa izračunatim indeksiranim prosjekom smatrati kao ostvarene tijekom razdoblja osiguranja u drugoj državi ugovornici ili u trećoj državi, uzimajući ih u obzir pri obračunu teoretskog iznosa davanja.

(4) Osoba ima pravo na iznos davanja obračunatih sukladno st. (1) i (2) ovoga članka od institucije Češke Republike.

Članak 20. Umanjenje, ukidanje i obustava isplate davanja

Osobe na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, koje istovremeno koriste davanja ostvarena prema pravnim propisima obje države ugovornice, ne podliježu njihovim pravnim propisima o umanjenju, ukidanju ili obustavi isplate davanja u slučaju njihovog istovremenog korištenja.

POGLAVLJE 3. Povrede na radu i profesionalne bolesti

Članak 21. Opće odredbe

Za odobravanje davanja i naknadu troškova u slučaju nesreće na poslu i profesionalne bolesti vrijede analogno odredbe o davanjima za slučaj bolesti i majčinstva, odredbe o invalidskim, starosnim i obiteljskim mirovinama kao i članci koji slijede.

Članak 22. Utvrđivanje profesionalne bolesti i vrijeme ekspozicije

(1) Ako je odobrenje davanja za slučaj profesionalne bolesti, prema pravnim propisima jedne države ugovornice, uvjetovano time da je bolest prvi put lječnički utvrđena na teritoriju te države ugovornice, smatra se da je taj uvjet ispunjen ako je ta bolest prvi put utvrđena na teritoriju druge države ugovornice.

(2) Ako je odobrenje davanja za slučaj profesionalne bolesti, prema pravnim propisima jedne države ugovornice, uvjetovano time da je obavljanje djelatnosti koja može da izazove tu bolest, trajalo određeno vrijeme, nadležni nositelj te države ugovornice, ako je potrebno, uzima u obzir i vrijeme vršenja takve djelatnosti sukladno pravnim propisima druge države ugovornice.

Članak 23. **Novčana davanja i pogoršanje bolesti**

(1) Novčano davanje za slučaj povrede na radu ili profesionalne bolesti odobrava, prema svojim pravnim propisima, nositelj one države ugovornice na čijem teritoriju je nastala povreda na radu, odnosno poslednji put obavljana djelatnost koja može da izazove tu profesionalnu bolest.

(2) Ako osoba, koja je na temelju profesionalne bolesti primala ili prima novčano davanje na teret nositelja jedne države ugovornice, zbog pogoršanja bolesti prouzročenog obavljanjem djelatnosti koja, prema pravnim propisima druge države ugovornice, može da izazove profesionalnu bolest, podnese zahtjev za davanje nositelju druge države ugovornice, nositelj prve države ugovornice i dalje snosi troškove davanja, bez obzira na pogoršanje, prema svojim pravnim propisima. Nositelj druge države ugovornice odobrava davanje u visini razlike između davanja koje pripada nakon pogoršanja i davanja koje bi, na temelju nastupanja te bolesti, pripadalo prema njegovim pravnim propisima.

POGLAVLJE 4. **Nezaposlenost**

Članak 24. **Zbrajanje staža osiguranja**

(1) Staž osiguranja, navršen prema pravnim propisima jedne države ugovornice, uzima se u obzir za pravo na davanje u slučaju nezaposlenosti prema pravnim propisima druge države ugovornice, ako je nezaposlena osoba u državi ugovornici u kojoj ostvaruje pravo na davanje u posljednjih dvanaest mjeseci prije podnošenja zahtjeva za to davanje bila osigurana na temelju zaposlenja ukupno najmanje 26 tjedana.

(2) Uvjet minimalnog razdoblja zaposlenja od 26 tjedana ne odnosi se na nezaposlene osobe čije je zaposlenje bilo predviđeno na duži rok, ali je okončano, bez njihove krivice, prije navršenih 26 tjedana ili koje imaju prebivalište na teritoriju države ugovornice u kojoj podnose zahtjev za davanje.

Članak 25. **Trajanje primanja naknade**

Trajanje primanja naknade se smanjuje za razdoblje za koji je nezaposlena osoba u drugoj državi ugovornici u tijeku posljednjih 12 mjeseci prije dana podnošenja zahtjeva primala novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti.

POGLAVLJE 5. **Dodatak za djecu**

Članak 26. *Utvrđivanje davanja*

Ako pravo na dodatak za djecu postoji prema pravnim propisima obje države ugovornice, primjenjuju se isključivo pravni propisi one države ugovornice na čijem teritoriju dijete ima prebivalište.

DIO IV **RAZNE ODREDBE**

Članak 27. *Administrativne mjere i tijela za vezu*

Nadležna tijela država ugovornica će:

- a) utvrditi administrativne mjere za sprovođenje ovog Ugovora i
- b) odrediti tijela za vezu, s ciljem učinkovitijeg sprovođenja ovog Ugovora i jednostavnog i brzog povezivanja nositelja obje države ugovornice.

Članak 28. *Obveze tijela, pravna i administrativna pomoć*

(1) Nadležna tijela i tijela za vezu dvije države ugovornice obavještavat će se međusobno:

- a) o svim poduzetim mjerama za sprovođenje ovog Ugovora;
- b) o svim promjenama njihovih pravnih propisa u vezi sa primjenom ovog Ugovora.

(2) U primjeni ovog Ugovora tijela i nositelji država ugovornica će uzajamno pružiti besplatnu službenu pomoć.

(3) Tijela i nositelji država ugovornica mogu, u primjeni ovog Ugovora, neposredno međusobno stupati u vezu, kao i sa zainteresiranim osobama ili njihovim punomoćnicima.

(4) Tijela i nositelji jedne države ugovornice ne smiju odbiti zahtjeve i druge podneske zbog toga što su sačinjeni na službenom jeziku druge države ugovornice.

(5) Liječničke pregledе koji se vrše isključivo zbog primjene pravnih propisa jedne države ugovornice, a odnose se na osobe koje na teritoriju druge države ugovornice imaju prebivalište ili boravište, vršit će na zahtjev nadležnog nositelja i na njegov teret, nositelj prema prebivalištu ili boravištu. Liječničke pregledе koji se obavljaju zbog primjene pravnih propisa obje države ugovornice obavlja na svoj teret nositelj prema prebivalištu te osobe.

Članak 29.

Oslobađanje od taksi i nadovjera

(1) Oslobođanje ili smanjenje taksi predviđeno propisima jedne države ugovornice za pisane podneske ili dokumenta koja se prilaže zbog primjene njenih pravnih propisa, odnosi se i na odgovarajuće pisane podneske i dokumenta koji se prilaže zbog primjene ovog Ugovora ili pravnih propisa druge države ugovornice.

(2) Isprave, dokumenta i pisani podnesci bilo koje vrste, koji se prilaže prilikom primjene ovog Ugovora, ne podliježu posebnoj nadovjeri.

Članak 30.

Podnošenje pisanih dokumenata

(1) Zahtjevi, izjave ili pravna sredstva koja se u primjeni ovog Ugovora ili pravnih propisa jedne države ugovornice podnijeta tijelu, nositelju ili nekoj drugoj nadležnoj ustanovi jedne države ugovornice, smatraju se zahtjevima, izjavama ili pravnim sredstvima podnijetim tijelu, nositelju ili nekoj drugoj nadležnoj ustanovi druge države ugovornice.

(2) Zahtjev za davanje, podnijet prema pravnim propisima jedne države ugovornice, smatra se zahtjevom za odgovarajuće davanje prema pravnim propisima druge države ugovornice, izuzev ako podnositelj zahtjeva izričito zahtjeva da se odloži utvrđivanje prava na davanje u slučaju starosti prema pravnim propisima jedne od država ugovornica.

(3) Zahtjevi, izjave ili pravna sredstva, koja primjenom pravnih propisa jedne države ugovornice treba podnijeti tijelu, nositelju ili nekoj drugoj nadležnoj ustanovi te države ugovornice, mogu se u istom roku podnijeti odgovarajućem tijelu, nositelju ili nekoj drugoj ustanovi druge države ugovornice.

(4) U slučajevima iz st. (1) do (3) ovog članka navedene ustanove, bez odlaganja, dostavljaju zahtjeve, izjave ili pravna sredstva odgovarajućim ustanovama druge države ugovornice neposredno ili posredstvom tijela za vezu.

Članak 31.

Način plaćanja

(1) U slučajevima kada je nadležni nositelj jedne države ugovornice obvezan isplaćivati davanja u novcu osobi koja ima prebivalište na području druge države ugovornice, iznos davanja izražava se u valuti prve države ugovornice.

(2) U slučajevima kada je nadležni nositelj jedne države ugovornice, sukladno ovom Ugovoru, obvezan nadoknaditi troškove za davanja nositelju druge države ugovornice, iznos duga izražava se u valuti druge države ugovornice koja je pružila davanja.

(3) Isplate na temelju ovog Ugovora iz jedne u drugu državu ugovornicu vrši se u konvertibilnim valutama.

Članak 32.

Izvršni postupak

(1) Izvršne odluke sudova, kao i izvršna rješenja i dokazi o zaostalim plaćanjima (isprave) nadležnih tijela ili nositelja jedne države ugovornice o doprinosima i drugim potraživanjima iz socijalnog osiguranja priznaju se u drugoj državi ugovornici, bez dalnjih postupaka.

(2) Priznavanje se može odbiti samo ako je u suprotnosti sa javnim poretkom države ugovornice u kojoj treba da se prizna odluka ili isprava.

(3) Izvršne odluke i isprave priznate sukladno stavku (1) ovog članka izvršavaju se u drugoj državi ugovornici. Izvršni postupak se sprovodi prema pravnim propisima koji se primjenjuju za izvršenje odgovarajućih odluka ili isprava države ugovornice na čijem teritoriju treba da se sproveđe izvršenje. Odluke i isprave moraju sadržati potvrdu o njihovoj izvršnosti (klauzula o izvršenju).

(4) Uzajamna pomoć nositelja pri primjeni st. od (1) do (3) ovoga članka ne uključuje zastupanje u sudskom postupku.

Članak 33. Potraživanje preplaćenih iznosa davanja u novcu

(1) Nositelj jedne države ugovornice, koji je isplatio davanje u iznosu većem od onog koji korisniku pripada, može od nositelja druge države ugovornice zatražiti da od zaostalih iznosa davanja koje treba da isplati korisniku zadrži preplaćeni iznos.

(2) Preplaćeni iznos iz stavka (1) ovog članka se izravno isplaćuje nositelju koji je zatražio njegovo zadržavanje.

Članak 34. Naknada štete

(1) Ako osoba koja prema pravnim propisima jedne države ugovornice prima davanje za štetu koja je nastala na teritoriju druge države ugovornice i ima prema njenim pravnim propisima pravo na naknadu štete od treće osobe, tada se pravo na tu naknadu prenosi na nositelja prve države ugovornice prema njegovim pravnim propisima.

(2) Ako je pravo na naknadu štete u svezi sa istovrsnim davanjima, na temelju istog slučaja štete, prenijeto, sukladno stavku (1) ovog članka, nositeljima obje države ugovornice, treća osoba može isplatiti naknadu štete, sa oslobođajućim dejstvom, jednom ili drugom nositelju. Nositelji će namiriti svoja potraživanja po toj osnovi srazmjerno davanjima koja isplaćuju.

Članak 35. Povjerljivost razmjenjivanih informacija

Ako u nacionalnom zakonodavstvu nije određeno drugo, informacija o osobama koje dostavlja prva država ugovornica drugoj državi ugovornici koriste se isključivo u svrhu provođenja ovog Ugovora. Druga država ugovornica ovim informacijama raspolaže sukladno nacionalnim propisima o zaštiti privatnosti i povjerljivosti osobnih podataka te države ugovornice.

Članak 36. Rješavanje sporova

Sporove u pogledu tumačenja i implementacije ovog Ugovora rješavat će nadležna tijela dvije države ugovornice.

DIO V PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 37. Prijelazne odredbe

(1) Ovaj Ugovor ne utvrđuje pravo na davanja za razdoblje prije njegovog stupanja na snagu.

(2) Za utvrđivanje prava na davanja prema ovom Ugovoru uzimaju se u obzir i razdoblja osiguranja koji su prema pravnim propisima države ugovornice ostvareni prije njegovog stupanja na snagu.

(3) Ovaj Ugovor važi i za osigurane slučajeve koji su nastali prije njegovog stupanja na snagu, ako prava nisu namirena kapitalizacijom.

(4) Davanja utvrđena prije stupanja na snagu ovog Ugovora neće se ponovno utvrđivati.

Članak 38. Stupanje na snagu

(1) Ovaj Ugovor podliježe potvrđivanju.

(2) Ovaj Ugovor stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca po isteku mjeseca u komu su razmijenjeni instrumenti o potvrđivanju.

(3) Stupanjem na snagu ovog Ugovora, u odnosima između Češke Republike i Bosne i Hercegovine prestaje važiti:

a) Konvencija o suradnji u području socijalne politike između Čehoslovačke Republike i Federativne Narodne Republike Jugoslavije, potpisana u Beogradu, 22. svibnja 1957. godine

i b) Konvencija o socijalnom osiguranju između Čehoslovačke Republike i Federativne Narodne Republike Jugoslavije, potpisana u Beogradu, 22. svibnja 1957. godine.

Članak 39. Prestanak važenja

(1) Ovaj Ugovor se zaključuje na neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica ga može otkazati diplomatskim putem, u pisanoj formi, uručenjem priopćenja o otkazivanju drugoj državi ugovornici, najkasnije tri mjeseca prije isteka tekuće kalendarske godine, pri čemu Ugovor prestaje da važi 31. prosinca te godine.

(2) Prava stečena po odredbama ovog Ugovora ostaju očuvana u slučaju njegovoga otkazivanja.

U potvrdu ovoga opunomoćenici su potpisali ovaj Ugovor i stavili žig.

Sastavljen u Bratislavu dana 18. svibnja 2021 u dva izvornika, svaki na češkom jeziku i na službenim jezicima Bosne i Hercegovine: hrvatskom, srpskom i bosanskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi autentični i jednako vjerodostojni.

Za Češku Republiku

Hla!

Za Bosnu i Hercegovinu

A. Šešep